

CONGRUA.

ARTICULUS PRIMUS.

Congrua quibus debeat, & in primis quoad ea, quae concernunt congruam Episcoporum, eorumque coadjutorum.

SUMMARIUM.

- 1 **Congrua** debetur omnibus ecclesiarum Rectoribus curam animarum exercentibus, eorumque Vicariis, & coadjutoribus.
- 2 Congrua pro Episcopis taxata est in scutis mille, & pro Parochis in scutis centum.
- 3 Congrua taxata in mille scutis pro Episcopis, debet intelligi de moneta illarum partium, in quibus situs est episcopatus.
- 4 In regno tamen Neapolitano fuit taxata Episcopo in scutis 700.
- 5 Verum certa regula in hac materia praescribi nequit, sed totum remittitur prudenti iudicis arbitrio in congrua taxanda.
- 6 In quo arbitrio habenda est ratio de dignitate, & qualitate personae.
- 7 De officialibus & familia.
- 8 De oneribus seminarum, manutentionis ecclesiae, palatii, itineris ad sacra limina, elemosynarum, sustentationis litium circa immunitatem ecclesiae, & de similibus.
- 9 Et demum de consuetudine regionis.
- 10 Episcopo petenti sibi concedentia alimenta denegari non potest congrua.
- 11 Etiam si debeat altitudo, adhuc debet consequi congruam ex fructibus ecclesiae.
- 12 Etiam si Episcopus acceptaverit episcopatum nimis tenuem, aut nimis gravatum pensione.
- 13 Etiam si Episcopus consenserit, & se obligaverit ad pensionem.
- 14 Et talis congrua debetur ipsi Episcopo ex fructibus suae ecclesiae.
- 15 Et regulariter illam praestare debet, qui beneficii fructus recipit.
- 16 Et sic reservatarius beneficii tenetur Episcopo congruam praestare actione reali, & personali, ad num. 19.
- 17 Reservatarius dando schedulam solutionis congruae Episcopo, censetur cum Episcopo contraxisse, & se ad solvendam illam annuatim obligasse.
- 18 Sic etiam Episcopis gravatis pensionibus assignari solent pro congrua mille ducati annui, de quibus securi jam redditi per schedulam pensionariam, vel alio modo, coguntur relinquere pensionarii administrationem bonorum mensae, seu alterius beneficii.
- 19 Episcopus in congrua non tenetur imputare redditus sui patrimonii, si reservationi pensionis non consensit, minusque de suo solvere se obligavit.
- 20 Secus vero, si Episcopus obligavit, & hypothecavit sua bona patrimonialia pro pensione.
- 21 Primo loco, & ante omnia alia onera episcopatus, est solvenda congrua Episcopo.
- 22 Maxime si in impositione onerum fuit addita clausula, demptis pro Episcopo scutis mille.
- 23 Ita ut consentientes huic decreto reservationis ad favorem Episcopi teneantur illud observare.
- 24 Et sic congrua est deducenda ante pensionem, ubi ea est solvenda, usque ad n. 28.
- 25 Episcopi loco congruae, si indigeant, solent exigere charitativum subsidium, Episcopi tamen, qui habent congruam pinguem, non exigunt charitativum subsidium.
- 26 Episcopus adjutus debet praestare congruam Episcopo coadjutori, seu suffraganeo.
- 27 Et sic de facto Episcopo Amiciensi, coadjutori Ar-

chiepiscopi Alborensi in Sardinia, fuerunt assignata mille scuta annua moneta romana, usque ad n. 32.

33 Si coadjutor, vel suffraganeus Episcopi est pauper, non potest congruam sibi in literis apostolicis assignatam remittere.

34 Praeterea debet Episcopus adjutus dare suo coadjutori commoditatem habitationis in palatio episcopali, & omnia necessaria pro exercitio pontificalium, & aliis episcopalibus functionibus.

35 Novae addit. ad n. 36.

Congrua debetur omnibus ecclesiarum Rectoribus curam animarum exercentibus, eorum Vicariis & Coadjutoribus; cap. De Monachis 12. cap. Cum secundum Apostolum 16. c. Extrinsecus 30. de praebend. cap. eod. in 6. cap. De Rectoribus 3. de Clerico aegrotante; Conc. Trid. sess. 7. cap. 5. sess. 21. cap. 4. & sess. 24. cap. 13. de reformat. ubi pro Episcopis taxata est congrua in scutis mille, & pro Parochis in scutis centum, ibi: Ad hac impostorem, omnes hae cathedrales ecclesiae, quarum redditus summam ducatorum mille, & parochiales, quae summam ducatorum centum secundum verum annum valorem non excedunt, nullis pensionibus, aut reservationibus fructuum graventur.

Pro Episcopis igitur generaliter loquendo fuit à Tridentino cit. sess. 24. cap. 13. Congrua taxata in scutis mille de moneta illarum partium, in quibus situs est Episcopatus; Rota part. 2. recent. decis. 352. n. 5. decis. 449. n. 6. cum sequent. & decis. 762. num. 1. cum sequent. & part. 18. tom. 1. decis. 389. n. 18. cum sequent. In regno tamen Neapolitano fuit taxata Episcopo in scutis 700. Rota part. 18. tom. 1. decis. 352. n. 2. Verum certa regula in hac materia praescribi nequit, sed totum remittitur prudenti iudicis arbitrio in congrua taxanda; Rota part. 18. tom. 1. decis. 351. num. 3. cum sequent. & decis. 389. num. 21. In quo arbitrio habenda est ratio de dignitate, & qualitate personae; Rota p. 18. tom. 1. decis. 351. num. 3. cum sequent. De officialibus, & familia; Rota part. 18. tom. 1. decis. 23. num. 10. cum sequent. De oneribus seminarum, manutentionis ecclesiae, palatii, itineris ad sacra limina, elemosynarum, sustentationis litium circa immunitatem ecclesiae, & de similibus; Rota part. 18. tom. 1. decis. 23. n. 11. cum seq. & dec. 380. n. 19. cum sequent. Et demum de consuetudine regionis; Rota part. 18. tom. 1. decis. 351. n. 4.

Episcopo petenti sibi concedentia alimenta denegari non potest congrua, quae loco alimentorum succedit, ex qua ipse ali, ejus familia nutriti, & episcopatus majestas praeservari debet; cap. De Monachis 12. cap. Cum secundum Apostolum 16. cap. Extrinsecus 30. de praebend. & cap. 1. eod. tit. 6. Rota part. 18. tom. 1. decis. 23. n. 1. & decis. 389. num. 1. & sequent. Etiam si habeat aliam, adhuc debet consequi congruam ex fructibus ecclesiae, quia congrua datur in remunerationem ponderis diei, & aestus, quod suffert Episcopus, aut Rector in regimine animarum, unde non cogitur proprio stipendio militare; ex prima ad Corinth. cap. 9. cum dignus sit operarius mercede sua, cap. Quicumque 66. & cap. Ecclesiasticis 67. caus. 121. quest. 2. Rota part. 18. tom. 1. decis. 23. n. 5. cum sequent. & decis. 315. n. 7. cum sequent. Etiam si Episcopus acceptaverit episcopatum nimis tenuem, aut nimis gravatum pensione, quia non inde repellit debet à consecutione congruae, quae est privilegium ordinis elargitum à Jure, ne Episcopi, aut Rectores in opprobrium dignitatis mendicent, aut curam commissi sibi gregis deserant, ut declarando dicit Rota part. 1. decis. 420. num. 4. & part. 2. recent. decis. 449. numer. 5. part. 18. tom. 1. decis. 23. numer. 13. Etiam si Episcopus consenserit, & se obligaverit ad pensionem. Non enim talis praestitus consensus, sive tacite, sive expresse, est sufficiens ad impediendam hanc congruam assignationem, eo quo non potest oriri ipsi Episcopo aliquod praerogativum ab hujusmodi acceptatione, & consensu, quia non habet privilegium ad sui favorem tantum concessum, sed illud toti ordini & dignitati clericali fuit impertitum, & ideo ne propter mendicitatem & egestatem

tem à suis dioecesanis contemnatur, quorum veneratio ipsi pura & incorrupta praeservari debet, & ne impediat animarum curam vigilare, nec tacitus, nec expressus consensus ad hunc effectum in aliqua consideratione haberi debet; Rota part. 1. recent. dec. 420. num. 5. p. 18. tom. 1. decis. 23. n. 14. dec. 351. n. 10. cum sequent. & dec. 389. n. 25. Vide etiam Josephum Maraviglia, l. 194. prudentiae episcop. ubi mordicus hanc opinionem defendit.

14 Et talis congrua debetur ipsi Episcopo ex fructibus suae ecclesiae; Rota part. 18. tom. 1. decis. 351. num. 1. Et regulariter illam praestare debet, qui beneficii fructus recipit; cap. De Monachis, cap. Avaritiae, cap. Extrinsecus, & cap. In Lateranensi, de praebend. cap. Sicut, de supplend. neglig. prelator. Rota part. 3. recent. dec. 745. n. 1. Et sic Reservatarius beneficii tenetur Episcopo congruam praestare actione reali & personali; Rota dict. decis. 745. n. 2. Reali, quia fructus pro congrua semper hypothecati remanent, in quemcumque transeant; Rota in Pamplon. juris patronatus de Gonzaga 30. Jan. 1609. coram Reverendiss. Bononien. & dict. decis. 745. num. 2.

15 Personaliter vero, cum etiam conditionis ex lege de fructibus perceptis congrua debeat; cojus conditionis vigore personalis actio contra quemcumque possessorem competit; §. Sicut itaque, discretis autem, vers. Appellamus, de institut. action. Et praesertim contra possidentem fructus, & qui alimentorum loco, qualis est congrua, succedunt; leg. Lucius, ff. de aliment. & civ. leg. Rota dict. decis. 745. n. 2. & 5. Reservatarius enim dando schedulam solutionis congruae Episcopo, censetur cum Episcopo contraxisse, & se ad solvendam illam annuatim obligasse; dict. leg. Lucius, ff. de alim. Rota in una Toletana pensionis, Decembris 1603. cor. Justo; & p. 3.

16 n. 1. Et sic Reservatarius beneficii tenetur Episcopo congruam praestare actione reali & personali; Rota dict. decis. 745. n. 2. Reali, quia fructus pro congrua semper hypothecati remanent, in quemcumque transeant; Rota in Pamplon. juris patronatus de Gonzaga 30. Jan. 1609. coram Reverendiss. Bononien. & dict. decis. 745. num. 2.

17 Personaliter vero, cum etiam conditionis ex lege de fructibus perceptis congrua debeat; cojus conditionis vigore personalis actio contra quemcumque possessorem competit; §. Sicut itaque, discretis autem, vers. Appellamus, de institut. action. Et praesertim contra possidentem fructus, & qui alimentorum loco, qualis est congrua, succedunt; leg. Lucius, ff. de aliment. & civ. leg. Rota dict. decis. 745. n. 2. & 5. Reservatarius enim dando schedulam solutionis congruae Episcopo, censetur cum Episcopo contraxisse, & se ad solvendam illam annuatim obligasse; dict. leg. Lucius, ff. de alim. Rota in una Toletana pensionis, Decembris 1603. cor. Justo; & p. 3.

18 recent. decis. 745. n. 4. Sic etiam Episcopis gravatis pensionibus assignari solent pro congrua mille ducati annui, de quibus securi jam redditi per schedulam pensionariam, vel alio modo, coguntur relinquere pensionarii administrationem bonorum mensae, seu alterius beneficii; Sac. Cong. Episcop. & Regul. in Aleriens. 25. Januar. 1658. & 29. Mart. & 24. Maji ejusd. anni, apud Pignatell. tom. 4. consil. 127. n. 5.

19 Episcopus in congrua non tenetur imputare redditus sui patrimonii, si reservationi pensionis non consensit, minusque de suo solvere se obligavit. Licet enim Episcopus pingue patrimonium possideat, non tamen per hoc congrua beneficii venit spoliandus, quae nunquam denegatur, cum illa solet assignari in recompensationem laborum, quibus subjacent illi, qui indefessis vigiliis curam animarum praesunt, qui enim servit altari, de altari vivere debet; cap. Cum secundum Apostolum 16. de praebend. & cap. Clerici omnes 10. caus. 1. quest. 2. Rota part. 10. tom. 1. decis. 23. n. 4. decis. 389. n. 3. cum sequent. Secus vero si Episcopus obligavit, & hypothecavit sua bona patrimonialia pro pensione; Rota in una S. Severini congruae 22. Junii 1665. §. Onera coram D. Ottalora Praside Granaten. & dicti part. 18. tom. 1. decis. 389. n. 2. Primo loco, & ante omnia alia onera episcopatus est solvenda congrua Episcopo; Rota p. 1. recent. decis. 762. n. 1. cum sequent. & part. 18. tom. 1. decis. 351. n. 6. Maxime si in impositione onerum fuit addita clausula, demptis pro Episcopo scutis mille; dict.

20 decis. 763. n. 1. in fine. Ita ut consentientes huic decreto reservationis ad favorem Episcopi, tenentur illud observare; dict. decis. 763. n. 2. Et sic congrua est deducenda ante pensionem, ubi ea est solvenda; Rota part. 2. recent. decis. 451. n. 5. Cum Episcopi, deductis prius impensis culturae pro credito congruae, ut potiores preferendi sint Pensionariis, qui uti creditores fructuum, ex illis solum satisfieri debent; Rota in dec. S. Severini congruae 22. Junii 1665. cor. Ottalora, §. Neque revelata in fin. & part. 2. recent. dec. 763. n. 1. & part. 18. t. 1. dec. 389. Episcopi loco congruae, si indigeant, solent exigere charitativum subsidium. Episcopi tamen, qui habent congruam pinguem, quae excedat taxam à Concilio praescriptam, non exigunt charitativum subsidium; Sac. Cong. Conc. in Gerunden. 17. Februar. 1663. & Sac. Cong. Episcop. in Pollicastren. 19. April. 1697.

21 Episcopus adjutus debet praestare congruam Episcopo

po Coadjutori, seu Suffraganeo; Coadjutor enim debet percipere congruam portionem de preventibus ecclesiae, seu beneficii, cujus Praelato datus est; arg. cap. De Rectoribus 3. de Clerico aegrot. ibi: De facultatibus ecclesiae ad sustentationem suam congruam recipiat portionem; cap. Pastoralis unio, de Clerico aegrot. in 6. §. Praesenti, ibi: Praesenti quoque adjicimus sanctioni, ut Coadjutores hujusmodi de preventibus praetorum, in quorum assumuntur auxilium, sumptus recipient moderato. Et de facto Episcopo Amiciensi Coadjutori Archiepiscopi Alborensis in Sardinia fuerunt assignata mille scuta annua moneta romana absque incertis, quae cedere deberent Archiepiscopo; Sac. Cong. Episcop. & Regular. in Orestiana 18. Novembris 1639. & die 11. Junii 1568. apud S. Petrum in Consistorio Sanctitas sua decrevit, omnes pensiones assignatas Suffraganeis super fructibus ecclesiarum, quibus praesentur, transire ad successores, dummodo illis ecclesiae, quarum sunt suffraganei, deseriant, aliis censeantur extinctae; suffraganei vero deinceps dari non possint Archiepiscopis, etiam quibus solent concedi, nisi pro eorum sustentatione assignentur super fructibus ecclesiarum, quibus suffragari debent, trecenti, vel saltem ducenti auri de Camera. Si coadjutor, vel suffraganeus Episcopi est pauper, non potest congruam sibi in literis apostolicis assignatam remittere; Sac. Cong. Conc. 26. Junii 1621. Praeterea debet Episcopus adjutus dare suo coadjutori commoditatem habitationis in palatio episcopali, & aliis episcopalibus functionibus; Sac. Cong. Episcop. in Nicoteren. 26. Junii 1619.

22 Utri, pensionario ne, an Episcopo incumbent onus probandi quod Episcopo remaneant scuta mille pro congrua, non incongrue hic quaeritur. Invaluit distinctio, quod si pensionarius agit in judicio possessorio, Episcopo onus incumbit probandi quod ipsi non remaneant scuta mille pro congrua; quum possessio relevet ab onere probandi, nec qui est in possessione tenetur exprimere causam suae possessionis. Quod si Episcopus agit contra pensionarium in petitorio judicio dicens se non teneri ad pensionem eo quia reservatio utilitate laborat, onus probandi quod mille pro congrua remaneant Episcopo incumbit pensionario, quia cum agatur de jure percipiendi pensionem, causa exprimi debet ab eo, qui ipsam sibi deberi assertit. Confer Barbo. de offic. & potest. Episcop. allegat. 120. n. 14. Rotam in magistrati dec. 196. per totum coram Manic. &

23 Utri, pensionario ne, an Episcopo incumbent onus probandi quod Episcopo remaneant scuta mille pro congrua, non incongrue hic quaeritur. Invaluit distinctio, quod si pensionarius agit in judicio possessorio, Episcopo onus incumbit probandi quod ipsi non remaneant scuta mille pro congrua; quum possessio relevet ab onere probandi, nec qui est in possessione tenetur exprimere causam suae possessionis. Quod si Episcopus agit contra pensionarium in petitorio judicio dicens se non teneri ad pensionem eo quia reservatio utilitate laborat, onus probandi quod mille pro congrua remaneant Episcopo incumbit pensionario, quia cum agatur de jure percipiendi pensionem, causa exprimi debet ab eo, qui ipsam sibi deberi assertit. Confer Barbo. de offic. & potest. Episcop. allegat. 120. n. 14. Rotam in magistrati dec. 196. per totum coram Manic. &

24 Utri, pensionario ne, an Episcopo incumbent onus probandi quod Episcopo remaneant scuta mille pro congrua, non incongrue hic quaeritur. Invaluit distinctio, quod si pensionarius agit in judicio possessorio, Episcopo onus incumbit probandi quod ipsi non remaneant scuta mille pro congrua; quum possessio relevet ab onere probandi, nec qui est in possessione tenetur exprimere causam suae possessionis. Quod si Episcopus agit contra pensionarium in petitorio judicio dicens se non teneri ad pensionem eo quia reservatio utilitate laborat, onus probandi quod mille pro congrua remaneant Episcopo incumbit pensionario, quia cum agatur de jure percipiendi pensionem, causa exprimi debet ab eo, qui ipsam sibi deberi assertit. Confer Barbo. de offic. & potest. Episcop. allegat. 120. n. 14. Rotam in magistrati dec. 196. per totum coram Manic. &

25 Utri, pensionario ne, an Episcopo incumbent onus probandi quod Episcopo remaneant scuta mille pro congrua, non incongrue hic quaeritur. Invaluit distinctio, quod si pensionarius agit in judicio possessorio, Episcopo onus incumbit probandi quod ipsi non remaneant scuta mille pro congrua; quum possessio relevet ab onere probandi, nec qui est in possessione tenetur exprimere causam suae possessionis. Quod si Episcopus agit contra pensionarium in petitorio judicio dicens se non teneri ad pensionem eo quia reservatio utilitate laborat, onus probandi quod mille pro congrua remaneant Episcopo incumbit pensionario, quia cum agatur de jure percipiendi pensionem, causa exprimi debet ab eo, qui ipsam sibi deberi assertit. Confer Barbo. de offic. & potest. Episcop. allegat. 120. n. 14. Rotam in magistrati dec. 196. per totum coram Manic. &

26 Utri, pensionario ne, an Episcopo incumbent onus probandi quod Episcopo remaneant scuta mille pro congrua, non incongrue hic quaeritur. Invaluit distinctio, quod si pensionarius agit in judicio possessorio, Episcopo onus incumbit probandi quod ipsi non remaneant scuta mille pro congrua; quum possessio relevet ab onere probandi, nec qui est in possessione tenetur exprimere causam suae possessionis. Quod si Episcopus agit contra pensionarium in petitorio judicio dicens se non teneri ad pensionem eo quia reservatio utilitate laborat, onus probandi quod mille pro congrua remaneant Episcopo incumbit pensionario, quia cum agatur de jure percipiendi pensionem, causa exprimi debet ab eo, qui ipsam sibi deberi assertit. Confer Barbo. de offic. & potest. Episcop. allegat. 120. n. 14. Rotam in magistrati dec. 196. per totum coram Manic. &

27 Utri, pensionario ne, an Episcopo incumbent onus probandi quod Episcopo remaneant scuta mille pro congrua, non incongrue hic quaeritur. Invaluit distinctio, quod si pensionarius agit in judicio possessorio, Episcopo onus incumbit probandi quod ipsi non remaneant scuta mille pro congrua; quum possessio relevet ab onere probandi, nec qui est in possessione tenetur exprimere causam suae possessionis. Quod si Episcopus agit contra pensionarium in petitorio judicio dicens se non teneri ad pensionem eo quia reservatio utilitate laborat, onus probandi quod mille pro congrua remaneant Episcopo incumbit pensionario, quia cum agatur de jure percipiendi pensionem, causa exprimi debet ab eo, qui ipsam sibi deberi assertit. Confer Barbo. de offic. & potest. Episcop. allegat. 120. n. 14. Rotam in magistrati dec. 196. per totum coram Manic. &

28 Utri, pensionario ne, an Episcopo incumbent onus probandi quod Episcopo remaneant scuta mille pro congrua, non incongrue hic quaeritur. Invaluit distinctio, quod si pensionarius agit in judicio possessorio, Episcopo onus incumbit probandi quod ipsi non remaneant scuta mille pro congrua; quum possessio relevet ab onere probandi, nec qui est in possessione tenetur exprimere causam suae possessionis. Quod si Episcopus agit contra pensionarium in petitorio judicio dicens se non teneri ad pensionem eo quia reservatio utilitate laborat, onus probandi quod mille pro congrua remaneant Episcopo incumbit pensionario, quia cum agatur de jure percipiendi pensionem, causa exprimi debet ab eo, qui ipsam sibi deberi assertit. Confer Barbo. de offic. & potest. Episcop. allegat. 120. n. 14. Rotam in magistrati dec. 196. per totum coram Manic. &

29 Utri, pensionario ne, an Episcopo incumbent onus probandi quod Episcopo remaneant scuta mille pro congrua, non incongrue hic quaeritur. Invaluit distinctio, quod si pensionarius agit in judicio possessorio, Episcopo onus incumbit probandi quod ipsi non remaneant scuta mille pro congrua; quum possessio relevet ab onere probandi, nec qui est in possessione tenetur exprimere causam suae possessionis. Quod si Episcopus agit contra pensionarium in petitorio judicio dicens se non teneri ad pensionem eo quia reservatio utilitate laborat, onus probandi quod mille pro congrua remaneant Episcopo incumbit pensionario, quia cum agatur de jure percipiendi pensionem, causa exprimi debet ab eo, qui ipsam sibi deberi assertit. Confer Barbo. de offic. & potest. Episcop. allegat. 120. n. 14. Rotam in magistrati dec. 196. per totum coram Manic. &

30 Utri, pensionario ne, an Episcopo incumbent onus probandi quod Episcopo remaneant scuta mille pro congrua, non incongrue hic quaeritur. Invaluit distinctio, quod si pensionarius agit in judicio possessorio, Episcopo onus incumbit probandi quod ipsi non remaneant scuta mille pro congrua; quum possessio relevet ab onere probandi, nec qui est in possessione tenetur exprimere causam suae possessionis. Quod si Episcopus agit contra pensionarium in petitorio judicio dicens se non teneri ad pensionem eo quia reservatio utilitate laborat, onus probandi quod mille pro congrua remaneant Episcopo incumbit pensionario, quia cum agatur de jure percipiendi pensionem, causa exprimi debet ab eo, qui ipsam sibi deberi assertit. Confer Barbo. de offic. & potest. Episcop. allegat. 120. n. 14. Rotam in magistrati dec. 196. per totum coram Manic. &

ARTICULUS II.

Quoad ea, quae concernunt congruam parochorum, eorumque Vicariorum.

SUMMARIUM.

- 1 **Congrua** debetur parochis & curatis.
- 2 Haec congrua parochis & curatis debita generaliter loquendo, taxatur in scutis centum.
- 3 Et ubi alter non fuerit à Papa expressum, intelligitur de moneta loci beneficii.
- 4 Congrua non debet ordinarie taxari major dictis scutis centum; nec minor scutis 50. annuis.
- 5 In hac tamen materia non potest assignari certa regula, sed taxatio remittitur arbitrio iudicis.
- 6 Quandoque enim fuit taxata in scutis centum auri, & quandoque etiam plus.
- 7 Generaliter loquendo taxanda est congrua, quae sit sufficiens ad commodam, & honestam sustentationem personae, habita ratione de loco, fructuum quantitate, & onerum, qualitate personae, & similibus.
- 8 In congrua taxanda debet haberi etiam ratio de numero excessivo animarum, ad quorum curam sit necesse coadjutores etiam habere.
- 9 Sic etiam de constitutionibus synodalibus provinciarum.
- 10 Et potissimum de consuetudine regionis.
- 11 Licet in taxatione congruae pro parochis, seu cura-

- 12 *Non autem debet intelligi de emolumentis omnino incertis, ut sunt redditus, seu fructus consistentes in funeribus, oblationibus nuptialibus, elemosynis altaris, & similibus.*
- 13 *Nisi de consuetudine loci aliter introductum doceatur.*
- 14 *Congrua debetur loco alimentorum; unde repugnat ipsam congruam dependere ab incerto eventu, usque ad n. 15.*
- 15 *Nec in congruam sunt imputanda, quæ debentur parrocho ratione laboris & servitii.*
- 16 *Nec que extra ecclesiam, vel extra curam ipsam animarum percipiuntur.*
- 17 *Neque sunt imputandi in congruam parochi fructus sui parimonii, si reservationi pensionis non consentit.*
- 18 *Secus vero si in reservatione pensionis sua bona obligationi, & hypothecæ supposuit.*
- 19 *Congrua debetur parrocho, etiamsi beneficium tenuerit, nisi pariter sufficiens debetur parrocho, ut ea commode sustentari possit.*
- 20 *Et congrua ab Episcopo assignata præsumitur sufficiens, nisi probetur diminuta.*
- 21 *Præsertim, si illa fuerit sufficiens pro aliis Rectoribus antecessoribus.*
- 22 *Unde congrua semel assignata non debet amplius assignari, vel augeri; sicut non potest amplius diminui, usque ad n. 28.*
- 23 *Congrua semel constituta non potest regulariter immutari, nisi ex causa.*
- 24 *Hinc parochus petens augmentum congruæ debet probare assignatam non esse sufficientem, & paupertatem esse superventam.*
- 25 *In tali casu parochus non potest, nisi ad supplementum agere, & Episcopus debet prius arbitrari circa redditus ecclesie, si sufficiant, & postea in subsidium cogere populum, vel alio modo procedere.*
- 26 *Si congrua fuerit sufficiens tempore reservationis pensionis, quoties ex post diminuat, augenda est de fructibus ejusdem pensionis.*
- 27 *Parochi pro consequendo congruæ credito præferendi sunt, deductis prius expensis cultura, pensionariis.*
- 28 *Vicariis perpetuis debet assignari congrua portio de redditibus, fructibus, emolumentis, & proventibus ecclesie incorporatae monasterio, collegio &c.*
- 29 *Talis congrua est taxanda arbitrio Episcopi habito respectu ad qualitatem persone, loci, & ad abundantiam, seu paupertatem fructuum, & reddituum ecclesie; dummodo non sit minor quinquaginta, nec major centum aureis pro quolibet anno.*
- 30 *Pro congrua assignari possunt solum illa emolumenta incerta, quæ habent quandam certitudinem, ut sunt decimæ vini, frumenti &c. Non autem emolumenta omnino incerta, ut sunt funeralia &c. ut fuit dictum supra n. 11. & sequent.*
- 31 *Et sic censuit etiam Sac. Congregat. Concil.*
- 32 *Congruam certam debet habere Curatus, seu Vicarius substitutus, quamvis amovibilis.*
- 33 *Congrua semel sufficienter assignata Curato, seu Vicario, nisi superveniat notabilis mutatio, & interit nova rationabilis causa; non est locus assignationi novæ congruæ, seu augmento.*
- 34 *Nec potest minui, quamvis Curatus electus & deputatus diminutioni consentiat, & pro minori quantitate spondeat deservire, ad n. 41.*
- 35 *Congrua Curato, seu Vicario non taxata, vel insufficienter assignata, si petatur, debetur in quantitate prout juris est, a die petitionis, seu motus litis.*
- 36 *Alia ad rem, remissive.*
- 37 *Novæ addit. ad n. 49.*

CONGRUA debetur parochis, seu curatis nedum de jure communi, cap. De Monachis 12. cap. Cum secundum Apostolum 16. cap. Extirpandæ 30. de præbend. cap. 1. eod. in 6. cum concordant. sed etiam ex Concil. Trident. sess. 21. cap. 4. de reform. & consil. S. Pii V. incip. Ad exequendum: Rota part. 3. recent. decis. 392. n. 2. & part. 16. decis. 316. num. 4. Et hæc congrua parochis & curatis debita generaliter loquendo taxatur in scutis centum non solum ab ipso Concilio Tridentino sess. 24. cap. 13. de reformat. sed etiam a S. Pio V. in dict. constit. incip. Ad exequendum: Rota part. 18. tom. 1. recent. decis. 374. num. 2. & part. 19. tom. 2. decis. 112. num. 4. Et ubi aliter non fuerit à Papa expressum intelligitur de moneta loci beneficii; Rota part. 17. dec. 245. num. 29. & 30. Congrua non debet ordinarie taxari major dictis scutis centum, nec minor scutis 50. annuis. S. Pius V. in dict. constit. incip. Ad exequendum: Rota part. 6. decis. 230. num. 2. & part. 8. decis. 246. n. 10. In hæc tamen materia non potest assignari certa regula sed hujus taxatio remittitur arbitrio Judicis; Rota p. 13. recent. decis. 392. num. 12. part. 18. tom. 1. decis. 389. num. 21. part. 19. tom. 1. decis. 1. num. 5. decis. 112. num. 6. decis. 206. num. 13. Quandoque enim fuit taxata in scutis centum auti, & quandoque etiam plus. Rota part. 19. tom. 1. decis. 112. num. 7. Unde generaliter loquendo taxanda est congrua, quæ sit sufficiens ad commodam, & honestam sustentationem persone, habita ratione de loco, fructuum quantitate, & onerum, qualitate persone, & similibus; Rota part. 4. tom. 1. dec. 595. num. 1. part. 6. decis. 220. num. 11. part. 8. decis. 246. num. 11. part. 14. decis. 439. num. 7. part. 19. tom. 1. decis. 1. num. 4. decis. 206. num. 13. decis. 281. num. 1. In congrua taxanda debet haberi etiam ratio de numero excessivo animarum, ad quarum curam sit necesse Coadjutores etiam habere; Rota part. 1. recent. decis. 420. n. 9. & 10. part. 19. tom. 1. decis. 1. num. 4. Sic etiam de constitutionibus synodaliis provinciarum; Rota part. 14. decis. 439. num. 8. Et potissimum de consuetudine regionis, cui plurimum est defendendum; Rota part. 4. tom. 1. decis. 595. n. 6. part. 18. tom. 1. dec. 351. num. 4.

Licet in taxatione, & assignatione congruæ pro parochis & curatis possint ab Episcopo considerari, & comprehendere emolumenta incerta, ut habetur in dict. constit. S. Pii V. incip. Ad exequendum: Hoc tamen debet intelligi de incertis, quæ habent aliquam certitudinem; ut sunt decimæ frumenti, vini, olei, alique fructus, & emolumenta incerta solum ratione summæ, & quantitatibus; ipsa enim omnia comprehenduntur in congrua taxanda; Rota part. 6. decis. 230. num. 5. part. 13. dec. 392. num. 8. part. 19. tom. 1. decis. 1. num. 11. Non autem debet intelligi de emolumentis omnino incertis, ut sunt redditus, seu fructus consistentes in funeribus, oblationibus nuptialibus, elemosynis altaris, & similibus, qui redditus cum sint de omnino incertis, non sunt imputandi in congruam; Rota part. 1. decis. 420. num. 2. p. 6. decis. 230. num. 4. part. 11. decis. 347. num. 8. p. 19. decis. 1. num. 9. cum sequent. Nisi de consuetudine loci aliter introductum doceatur; Rota part. 19. tom. 1. dec. num. 10. Congrua enim debetur loco alimentorum; Rota part. 6. decis. 230. num. 5. part. 18. tom. 1. decis. 351. num. 5. decis. 389. num. 1. decis. 400. num. 8. Unde repugnat ipsam congruam dependere ab incerto eventu, cum venter non patiatur dilationem; Rota part. 1. decis. 420. num. 2. part. 6. decis. 230. num. 5. part. 17. decis. 41. num. 14. part. 18. tom. 1. decis. 130. num. 9. & tom. 2. ejusd. part. decis. 41. num. 7. Nec in congruam sunt imputanda, quæ debentur parrocho ratione laboris, & servitii; Rota part. 13. decis. 347. num. 8. Nec que extra ecclesiam, vel extra curam ipsam animarum percipiuntur, quia ista non sunt fructus beneficii, sed merces, & præmium laboris tantum inservienti debita; Rota part. 12. decis. 546. num. 9. Neque sunt imputandi in congruam parochi fructus sui patrimonii, si reservationi pensionis non consentit, cum nemo cogatur propriis stipendiis militare, ex prima ad Corinth. cap. 9. &

- & dignus sit operarius mercede sua; c. Quicumque 66. de præbend. Rota part. 18. tom. 1. decis. 23. num. 4. & decis. 389. num. 3. Secus vero si in reservatione pensionis sua bona obligationi, & hypothecæ supposuit, quæ operatur ut sint imputandi in congruam singuli redditus patrimoniales; Rota part. 18. tom. 1. decis. 389. num. 2. cum sequent.
- 38 *Congrua debetur Parocho, etiamsi beneficium tenuerit acceptaverit non sufficiens pro sustentatione necessaria; Rota part. 1. decis. 420. num. 4. & part. 6. decis. 230. n. 6. Quidquid dicant alii in hoc casu Parochum non esse audiendum, cum sibi imputare debeat, si acceptavit beneficium nimis tenue; Rota part. 2. recent. decis. 7. n. 3. & decis. 239. n. 1. Quia non militat talis ratio, ubi certe apparet insufficiens, cum agatur de præjudicio ordinis clericalis; & ecclesie; Rota part. 13. decis. 437. n. 3. part. 6. decis. 230. n. 7. & seq. part. 13. decis. 347. n. 11. part. 19. t. 1. decis. 1. n. 14. Non enim potest oriri ipsi Parocho aliquod præjudicium ab hujusmodi acceptance, quia non habet privilegium ad sui favorem tantum concessum; sed illud toti ordini, & dignitati clericali fuit impertitum, nec Rectores animarum in opprobrium dignitatis mendicant, aut curam commissi sibi gregis deserant, ut declarando dixit Rota part. 1. decis. 420. n. 4. & part. 2. recent. decis. 449. n. 5. & part. 18. tom. 1. decis. 23. n. 13. Congrua enim taliter sufficiens debetur Parocho, ut ea commode sustentari possit; Rota part. 13. decis. 347. n. 2. & 6. Et Congrua ab Episcopo assignata præsumitur sufficiens, nisi probetur diminuta; Rota part. 9. tom. 1. dec. 222. n. 15. & part. 13. decis. 347. n. 4. Præsertim si illa fuerit sufficiens pro aliis Rectoribus antecessoribus, qui per longissimum tempus ea contenti fuerunt; Rota part. 13. decis. 48. num. 11. cum seq. & part. 18. tom. 1. decis. 218. num. 10. Unde congrua semel assignata, non debet amplius assignari, vel augeri; Rota part. 2. decis. 329. num. 1. part. 13. decis. 48. num. 2. Sicut non potest amplius diminui; Rota part. 18. tom. 1. decis. 31. num. 5. Cum semel constituta congrua non possit regulariter immutari, nisi ex causa; Rota part. 18. tom. 1. decis. 218. num. 6. & 7. Hinc Parochus petens congruæ augmentum debet probare assignatam non esse sufficientem; & consequenter debet probare paupertatem esse superventam; Rota part. 4. tom. 1. dec. 595. n. 1. part. 18. tom. 1. decis. 218. num. 11. & 24. In tali casu Parochus non potest nisi ad supplementum agere, & Episcopus debet prius arbitrari circa redditus ecclesie, si sufficiant, & postea in subsidium cogere populum, vel alio modo providere; Rota part. 2. t. 1. decis. 595. tom. 1. cum seq. Sac. Congr. Episcop. & Regul. in Interamnen. 27. Martii 1601. & 18. Junii 1602. & 18. Martii 1603. Si congrua fuerit sufficiens tempore reservationis pensionis, quoties ex post diminuat, augenda est de fructibus ipsius pensionis; Rota part. 17. decis. 120. num. 29. Parochi enim pro consequendo congruæ credito, præferendi sunt, deductis prius impensis cultura, pensionariis; Rota part. 18. tom. 1. decis. 389. n. 17.*
- 39 *Vicariis perpetuis debet assignari congrua portio de redditibus, fructibus, emolumentis, & proventibus ecclesie incorporatae monasterio, collegio, capitulo, universitati, & hujusmodi; cap. De Monachis 12. cap. Extirpandæ 30. de præbend. & cap. 1. eod. in 6. Conc. Tridentin. sess. 7. cap. 5. & cap. 7. de reform. S. Pius V. in constit. incip. Ad exequendum: Talis congrua est taxanda, & assignanda arbitrio Episcopi habito respectu ad qualitatem persone, & loci, & temporis, & ad abundan-*

tiam, seu paupertatem fructuum, & reddituum ecclesie, dummodo non sit minor quinquaginta, nec major centum aureis pro quolibet anno; ex cit. constit. S. Pii V. incip. Ad exequendum: ubi §. 2. Episcopi expressè præcipit, in assignatione portiones Vicariis perpetuis ita se continere, & arbitrari, ut non major centum, nec minor quinquaginta scutorum aureorum summa, computatis omnibus, etiam incertis emolumentis, & aliis obventionibus communiter percipi solitis, eis omnino assignentur; & sic etiam S. C. Conc. in Arsen. 28. Octobris 1585. & Rota part. 6. recent. decis. 230. n. 2. Ubi sub n. 3. & sequent. subjungit, quod pro emolumentis incertis sunt intelligenda solum ea, quæ habent quandam certitudinem, ut sunt decimæ frumenti, vini, olei, alique fructus, & emolumenta, & obventiones, quæ penes Vicarium sunt incertæ respectu summæ, & quantitatibus, quam ex illis percipere possit. Non autem sunt intelligenda emolumenta omnino incerta, ut sunt elemosynæ altaris, funeralium, & similia, quia ista non computantur in congruam, quia venter non debet pendere ab incerto, cum venter non patiatur dilationem; Vide supra à n. 11. usque ad n. 17. Et sic etiam censuit Sacra Congr. Concil. in Interamnen. 20. Aprilis 1697. ubi proposito dubio: An in congrua Canonici curati imputari debeant distributiones quotidianæ, quæ dantur ratione servitii personalis, & intersentia, necnon cetera emolumenta parochialia expressa in sententia Episcopi? Sac. Congr. respondit, affirmative quoad distributiones; & quoad expressa in sententia Episcopi, negative. In sententia autem Episcopi expressum sic erat: Computatis tamen in eadem congrua fructibus præbendæ, omnibus etiam incertis, & aliis obventionibus percipi solitis.

Congruam certam debet habere curatus, seu Vicarius substitutus ad formam dictæ constitutionis S. Pii V. incip. Ad exequendum: quamvis sit amovibilis, ut declaravit Sac. Cong. Visitationis apostolicæ in Fanens. 25. Novembris 1693. Congrua semel sufficienter assignata Curato, seu Vicario, nisi superveniat notabilis mutatio, & intersit nova rationabilis causa, non est locus assignationi novæ congruæ, seu augmento; Rota decis. 18. tom. 1. decis. 218. num. 6. & 7. & Sacra Congregatio Episcop. & Regul. in una Consens. congruæ 31. Julii 1693. Nec potest minui, quamvis curatus electus, & pro minori quantitate spondeat deservire, quia hujusmodi pactio sapit simoniam; Sac. enim Congr. super statu Regularium sub die 8. Octobris 1670. expresse declaravit, quod superioribus regularibus minime fas sit cum ipsis Vicariis jam deputatis, seu deinceps deputandis, publicas, aut secretas pactiones, seu conventiones inire super diminutione, aut alteratione, seu variatione, congruæ, easque pactiones, seu conventiones dictas tamquam de simoniaca labe, atque avaritia suspectas Sac. Congr. omnino rejicit, atque interdicat, eosque, qui contrafecerint, pœnis adversus simoniacos editis teneri decrevit, quibuscumque non obstantibus; sic refert Pignatell. tom. 3. consulti. 31. num. 1. in fin. Et hujusmodi pactio fuit iterum damnata à Sac. Cong. Conc. in una Burgi sancti sepulchri congruæ 5. Septembris 1699. in qua contra Monachos Camaldulenses fuit additum: Et Monachi se justificent supra asserta simonia coram Sacra Congregatione. Congrua autem curato, seu Vicario non taxata, vel insufficienter assignata, si petatur, debetur in quantitate prout juris est à die petitionis, seu motus litis, ut respondit Sacra Congregatio Episcoporum in civitatibus plebis 17. Septembris 1695. & Sac. Congreg. Conc. in Interamnen. 20. Aprilis 1697. in responsione ad tertium.

Alia

Patet omnibus, certam congruam præscribi non valere: nam pro qualitate territorii considerata, & arbitrario Episcopi ejus taxa assignanda venit, adeo ut Clerico sacro Ordine insignito, victus sufficiens, decens præbeatur; ideo jam antiquis temporibus Regum nostrorum desiderium, sicut in præsentis, summopere curavit (1) ne

de la multitud de capellanias que hay en estos reynos, cuyas rentas por la calamidad de los tiemposse han extenuado; de modo, que los mas que se han ordenado á ti-

- 43 Alia vide verb. Vicarius parochialis ad n. 10. ad n. 14.
- 44 De eo saepe disputari solet, an parochus, qui vel interitum vel diminutionem passus est redditum parochialium, agere vel pro congrua, vel pro eius supplemento valeat adversus illos, qui decimas, vel alia bona parochie possident. Affirmant ex test. in cap. De Monachis, de prebend. Wames. consil. canon. 172. num. 13. Gratian. discept. forens. cap. 366. num. 2. & seq. Loter. de benef. lib. 2. quest. 11. num. 27. & sequent. Rota in Leodiens. congrua, 27. Januarii 1716. §. 2. coram bon. mem. Ferr. & in Toletana decimarum de Capilla super congrua 9. Decembris 1702. §. Quo vero, cor. bon. mem. Foscari. & in Thelesina congrua 18. Jun. 1731. §. Et in his, cor. Eminentiss. Rezzonic.
- 45 Idque adeo verum est, ut nec centenaria, nec immemorabilis à decimatoribus allegati valeat contra parochum, qui ex immutato rerum statu deficientem sibi congruam assignari petit ex decimis, vel aliis parochie bonis, ut prosequitur, Rota in dict. Toletana decimarum de capilla super congrua 9. Decembris 1720. §. Quoad immemorabilem, cor. bon. mem. Foscari.
- 46 Alia autem hic oritur questio, utrum plures possessores decimarum, vel aliorum bonorum parochie teneantur in solidum, an singuli pro rata? Laicos haud posse conveniri, si sint ecclesiastici, qui pariter possiderent decimas, vel alia parochie bona, videtur firmare Rota in Moguntina reparacionis chori 29. Aprilis 1748. §. 8. & sequent. cor. bon. mem. de Vais, & 4. Julii 1746. §. 47 coram Illustrissimo Clemente, in quibus decisionibus licet agatur de onere reparacionis ecclesie, idem tamen obtinere debet quoad onus congrue.
- 48 Ecclesiasticos vero posse in solidum conveniri, salvo tamen ei, qui convenitur, jure agendi contra ceteros, tenet Porray de congrua portione lib. 1. cap. 16. num. 19.

mendicare, seu negotiis secularibus se immiscere, propter congruæ defectum, in sacris constituti cogentur, tamquam actione eorum statui minus congruentes; hac quoque de causa D. Carolus II. & Philippus V. gratum acceptumque tulit, antequam inita esset concordia, quod à Sanctitate D. Innocentii XII. fuisset publicari mandatum, ne imposterum beneficiis curatis, etiamsi patronatus fuerint laicorum, pensiones imponerentur (1).

Auctor in questionem deducit adversus quos, si parochiarum redditus interitum, aut diminutionem sint passi, agere pro congrua, ejusve supplemento queat parochus; an adversum decimas, seu parochie alia bona possidentes? Non dissentit à communi affirmativa responsio; at vero, cum beneficia quacunque simplicia natura sua ad parochiarum reversionem, casu in quo ista careant decenti sustentatione, sint subiecta; nihil demerandum, quod priusquam ad subalternum remedium, hoc est, ad assignationem in primitiis, & decimis deveniant, inspiciatur preventum, illorum esse unionem faciendam, in ea parochia existentium; sint minus omnes decimarum participes, ecclesiastici, sive seculares, ab earum contributione pro rata non liberantur, per consequens neutri poterunt in solidum conveniri (2).

tulo de ellas, no pueden vivir con la decencia correspondiente à su estado, y del que nace, se mezclen à tratos y exercicios menos decorosos; para atajar estos inconvenientes parece al Consejo que me sirva interponer con su Santidad para que expida Breve à todos los Obispos, à fin de que en su diócesis puedan unir las capellanias, así de ordinaria colacion, como de patronato, hasta que componga de dos ó mas capellanias congrua competente, la qual debe quedar al arbitrio de los Ordinarios, señalando en cada diócesis la que pareciere competente, así para la sustentacion, como para poder vivir el eclesiástico honesta y decentemente, pues segun la variedad de las provincias que componen estos reynos, no puede ser igual la congrua en todas partes, y que lo mismo executen en las capellanias que fueren de la jurisdiccion de los Abades, y otros exentos, que estuvieren dentro del territorio de su diócesis: Vide verb. Bona. Ord. Circul. Regia Camerae 12. Junii 1769. §. 1. & 3. lit. D. p. 73. perlege totum.

(1) Auct. Acord. 3. tit. 3. lib. 1. Me he conformado con la consulta del Consejo; y mando que por medio del Embaxador: se agradezca à la Santidad del Señor Inocencio XII. el haber mandado publicar en la Dataria, que à los beneficios curados de España, aunque sean de Patronato de legos, no se pueda cargar pension alguna: Concordat. ann. 1737. §. 14. Que en consideracion à el presente Concordato, y en atencion tambien à que regularmente no son pingües las parroquias de España,

- Nec ab hac negativa opinione alienum videtur Tribunal Rotæ in dict. Moguntina reparacionis chori. At Wames. consil. canon. 453. n. 1. & 2. Louvrex dissert. canon. 15. num. 50. Barbosa de paroch. part. 1. cap. 13. num. 2. Christin. decis. Belgic. decis. 24. num. 6. eadem Rota in recent. decis. 184. num. 17. & 19. part. 17. in ea sunt sententia, ut nonnisi pro rata teneantur.
- Monet vero Louvrex dict. dissert. canon. 15. n. 51. quod si quis sit decimator simul, & parochus primitivus, curam scilicet habitualem obtineat, is prius teneatur ad congruam, vel ad supplementum ipsius congruæ. Tunc enim, ait, presumendum est, portionem decimarum, quam parochus habitualis possidet, illam esse, que olim ante ecclesie unionem ad rectorem spectabat, & que proinde prius excutienda est, quam contra alios decimatores agi possit. Convenit etiam Van. Espen de congrua portione, cap. 4. n. 9.
- An in libertate eorum, qui decimas, vel bona alia parochie possident, sit ea dimittere, ut se liberent ab onere congruæ: Et num id ipsum obtineat in parochia primitivo? Confer Louvrex dict. dissert. canon. 15. n. 54. & plur. sequent. ubi quod in subsidium teneatur parochiani ad congruam, vel ad ejus supplementum.
- (Omnia ut majorem recordationem mereantur, recognoscere est necesse lit. D. ex pag. præcipue 16. vide ad p. 86. in novis. hisp. lit. B. p. 304. art. 2. pag. 376. art. 2. & 3. Ne oblivioni tradatur nov. addit. hisp. verb. in fin. Patrimonium, ibique remissive multa invenies.)

- CON-
- 61 Conjugatus quomodo possit, vivente uxore, Episcopus ordinari, ac ad Cardinalatum & Papatum quoque exaltari, ad num. 63.
 - 62 An vero possit etiam ad Papatum evectus ab uxore ad consortium, & debitum conjugale revocari; & quid postea, ad num. 67.
 - 63 Quando conjugatus, sacris ordinibus jam susceptis, possit ab uxore ad consortium conjugale revocari; & quando ipsa uxor post ejus mortem possit aliud matrimonium contrahere, & quando non, ad n. 70.
 - 71 Conjugatus sine spontanea uxoris licentia ad sacrum ordinem transiens quas penas incurrat; & quid, maxime non adhuc consummato matrimonio, facere teneatur, ad num. 72.
 - 73 Utrum unus conjugus agnita invaliditate matrimonii debitum petere, vel reddere possit.
 - 74 Quoad debitum conjugale, & divorcium, Lectores alibi remittuntur, ad num. 76.
 - 77 An opus conjugii ob solam voluptatem peractum, delectatio morosa in actu, vel de actu conjugii, tactus, amplexus, & similia, sint unquam peccata lethalia, & quomodo, ad num. 81.
 - 82 Quoad donationes inter conjuges, bona conjugum, subventiones ratione conjugii, proprietatem & jus dotium, & alia, Lectores remittuntur alibi, ad numer. 86.
 - 87 Subneantur additiones ex aliena manu, ad numer. 106.
- CONJUGES dicuntur mas, & femina in legitimo matrimonio conjuncti. Communis.
- 1 Matrimonium vocatur conjugium à conjungendo sub uno mutuo jugo, quia virum & mulierem sub uno eodemque quasi mutuo jugo ad servandam fidem, & onera matrimonii sustinenda constituit; Catechismus romanus de matrimonio cap. 1.
 - 2 Post contractum, & nondum consummatum matrimonium habent uterque conjugus bimestre ad deliberandum, an in conjugio manere, vel ad religionem transire velit; Communis, textu expresso in cap. Ex publico 1. de conversione conjugatorum. Intra dictum bimestre uterque conjugus licite petit, & licite etiam negat debitum conjugale; Communis, arg. cit. cap. Ex publico: Uterque

CONJUGES, CONJUGIUM.

SUMMARIUM.

- 1 Conjuges qui dicantur; & matrimonium cur vocetur conjugium, ad num. 2.
- 2 Uterque, nondum consummato matrimonio, uterque conjugus possit ad religionem transire, ad num. 7.
- 3 Post terminum vero elapsum an teneatur conjugus debitum alteri reddere; & si religionem ingreditur ante consummatum matrimonium, quid faciendum, ad num. 11.
- 4 Et quid, si matrimonio jam consummato, ad n. 13.
- 5 Quos pariat effectus votum castitatis in conjugio.
- 6 Quo casu, & quibus expletis conditionibus possit unus conjugus cum consensu alterius post consummatum matrimonium ad religionem transire, ad numer. 21.
- 7 Quid, si unus religionem ingreditur, alteri conjugum incumbat; utrum ille unquam à religione revocari, & ite ad religionem compelli possit; & que Episcopi inter utrumque sint aliquando facultates, & partes, ad num. 25.
- 8 Quid juris competat conjugii innocentis adversus adulterum, ad num. 34.
- 9 Quid juris tribuat conjugii fideli adulterium spirituale alterius conjugis; & quamquam sit ecclesia catholica doctrina & praxis circa matrimonia cum hereticis, prolis exinde procreata institutionem, & reliqua, ad num. 55.
- 10 Que requirantur, ut conjugatus valeat promoveri ad ordines sacros, ad num. 60.
- 11 Conjugatus quomodo possit, vivente uxore, Episcopus ordinari, ac ad Cardinalatum & Papatum quoque exaltari, ad num. 63.
- 12 An vero possit etiam ad Papatum evectus ab uxore ad consortium, & debitum conjugale revocari; & quid postea, ad num. 67.
- 13 Quando conjugatus, sacris ordinibus jam susceptis, possit ab uxore ad consortium conjugale revocari; & quando ipsa uxor post ejus mortem possit aliud matrimonium contrahere, & quando non, ad n. 70.
- 14 Conjugatus sine spontanea uxoris licentia ad sacrum ordinem transiens quas penas incurrat; & quid, maxime non adhuc consummato matrimonio, facere teneatur, ad num. 72.
- 15 Utrum unus conjugus agnita invaliditate matrimonii debitum petere, vel reddere possit.
- 16 Quoad debitum conjugale, & divorcium, Lectores alibi remittuntur, ad num. 76.
- 17 An opus conjugii ob solam voluptatem peractum, delectatio morosa in actu, vel de actu conjugii, tactus, amplexus, & similia, sint unquam peccata lethalia, & quomodo, ad num. 81.
- 18 Quoad donationes inter conjuges, bona conjugum, subventiones ratione conjugii, proprietatem & jus dotium, & alia, Lectores remittuntur alibi, ad numer. 86.
- 19 Subneantur additiones ex aliena manu, ad numer. 106.

enim potest libere, & licite uti jure sibi à lege in dict. capit. Ex publico concessio.

Si intra dictum bimestre à Jure concessum vir ab uxore invita copulam vi obtineat, potest uxor adhuc ingredi religionem, saltem in casu, quo ipsa viro vim inferere nitenti excipiendo manifestaverit se velle ingredi religionem, aut circa hoc nondum plene deliberasse; Glos. in cap. ult. verb. Invitus distr. 55. Abbas in c. Verum num. 9. de convers. conjugatorum; Joann. Andreas in cap. Quæ contra Jus 64. num. 6. de regul. Jur. in 6. Fagnan. in cit. cap. Ex publico 7. num. 27. de conversione conjugatorum, Sanchez lib. 2. de matrim. disp. 22. num. 6. La Croix lib. 6. part. 3. num. 421. cum aliis ibi citatis, Pirhing. lib. 3. decret. tit. 31. num. 56. Reiff. ibid. num. cum communiori, & probabiliori aliorum contra Zoesium, Armillam, Silvestrum, & nonnullos alios; & ratio nostra est, quia sine culpa nemo debet suo Jure privati, cap. Discretionem 6. ad fin. de eo, qui cognovit Rem enim, quæ culpa caret, damnum vocari non convenit; cap. Cognoscentes 2. de constitutionibus: Neque debet quis alterius odio pragrari; cap. Non debet 22. de regul. Juris in 6. & leg. Non debet 74. ff. de regul. Juris, cum peccata suos debeant tenere Auctores; leg. Sancimus 22. cod. de penis, cap. Quæsitum 7. de his que sunt à majori parte capituli, adeoque tale indultum mulieri à Jure beneficium non ipsi dissentienti auferendum; cap. Indultum 17. de regul. Juris in 6. tum quia talis maritus injuriam inferit uxori, & inique agit; citat. cap. Ex publico 7. de conversione conjugatorum. Nemo autem ex sua malitia debet commodum reportare, nec ex suo delicto meliorem suam conditionem quis facere potest; leg. Non fraudantur 134. ff. de regul. Jur. cap. Intelleximus 7. de Juriis, cum similibus.

Si ultra bimestre maneant conjuges sine consummatione matrimonii, potest uterque, etiam altero invito, religionem ingredi: Post matrimonium enim ratum, & nondum consummatum semper, etiam post viginti, & plures annos, licitum est cuivis conjugum, etiam altero invito, religionem intrare; Communis, textu expresso in cit. cap. Verum 2. de conversione conjugatorum, ibi: "Verum post consensum legitimum de præsentibus licitum est alteri, altero etiam repugnante, eligere monasterium" (sicut Sancti quidem de nuptiis vocati fuerunt) dummodo carnalis commixtio non intervererit, addita ibidem ratione: Quia cum non fuisset una caro simul effecti, satis potest unus ad Deum transire, & alter in seculo remanere." Et concordat cit. cap. Ex publico 7. eodem, ubi, ut observat Pirhing. loc. cit. num. 34. Mulier illa, cui potestas transeundi ad religionem datur, jam diu ante matrimonium contraxerat. Immo si ultra bimestre maneant conjuges sine consummatione matrimonii, possunt libere ad religionem transire, etiamsi illicite negassent sibi debitum. Sic expresse La Croix lib. 6. part. 3. n. 419. cum Sanchez, Layman, Gobat ibi citatis, & concordat Gloss. in citat. cap. Ex publico, verb. Infra duorum, Pirhing. loc. cit. num. 54. & alii.

Post dictum bimestre tenetur conjugus debitum reddere alteri, & ad id compelli potest etiam sub pena excommunicationis, si religionem non ingreditur, quam excommunicationem re ipsa incurrit, si intra tempus sibi à Jure præfixum non pareat, Communis, per test. in cit. cap. Ex publico, & Glos. ibid. verb. Infra duorum; Et si etiam post illud tempus elapsum conjugus ingreditur religionem, revocari non debet, valetque professio, & post ingressum absolvendus est ab excommunicatione; Gloss. in cit. cap. Ex publico, verb. Intra duorum; Sanchez lib. 2. de matrim. disp. 24. num. 28. Pirhing. loc. cit. num. 54. & alii. Per solemnem enim religionis professionem dissolvitur in quocunque tempore quoad vinculum matrimonium ratum, & nondum consummatum, cap. Verum 2. cap. Ex publico 7. cap. Ex parte 14. de conversione conjugatorum, & expressa Concil. Trident. sess. 24. de sacrament. matrim. canon. 6. ibi: "Si quis nixerit, matrimonium ratum, non consummatum, per solemnem religionis professionem alterius conjugum non dirimi, anathema sit.

Unde si unus conjugum religionem ingreditur, &